

RECENZIJA Premijera GKL-ove Mace Papučarice oduševila mališane, ali i roditelje: Ovo je priča o "moranju" kao imperativu koji se može izbjeći

[PIŠE MAGDALENA MRČELA] Nećemo se čuditi ako „Maca Papučarica“ postane još jedan GKL-ov dugovječni hit među mališanima

MAGDALENA MRČELA / Foto: Jelena Popić Četvrtak, 7.12.2023, 15:39

Sinoć se u splitskom Gradskom kazalištu lutaka održala premijera „Mace Papučarice“ čiji su tekst prema motivima priče Ele Peroci u vrlo pitkoj i šarmantnoj rimovanoj formi pripremili **Ivana Đula** i **Milica Sinkauz**, a režiju potpisuje **Renata Carola Gatica**.

Priču „zapetljanu na svoj način, kao klupko“ interpretirao je ansambl GKL-a: **Sanja Vidan, Alin Antunović, Ivan Medić, Branimir Rakić, Milena Blažanović, Milana Buzolić, Justina Vojaković-Fingler i Stipe Gugić.** Kreatori glazbe su **Ivana Đula i Luka Vrbanić,** asistentica režije, suradnica za scenski pokret i koreografkinja **Noemi Dessardo,** kreatorica scenografije i lutaka **Alena Pavlović,** kreatorica idejnog rješenja kostima glumaca i lutaka **Sonja Obradović,** oblikovatelj svjetla **Lucijan Roki,** oblikovatelj tona **Franko Perić,** asistent scenografije **Luka Duplančić,** a inspicijentica je **Željana Cvitanović.**

Usprkos početnoj premisi o priči koja je zapetljana kao klupko, kao veliku kvalitetu „Mace Papučarice“ sigurno će mnogi istaknuti njezinu ljepotu u jednostavnosti. Tekst nije pretrpan suvišnim dijalozima, pitak je i duhovit, likovi su jasno oslikani, glumci su izvrsno oživjeli dva različita svijeta – svijet djece i onaj često dosadnjikavi – odrasli. Naime, ova Maca Papučarica nije odgojno sredstvo u rukama odraslih, po priči koja se „prodavala“ nama – sad odraslina. Ona više nije kradljivica obuće i igračaka neuredne djece, nego saveznica koja im kratkotrajnom pomoći ukazuje na ljepotu nečega što su imali pa nakratko izgubili.

U vrlo uspješnoj kombinaciji glume i lutkarskog kazališta pitoreskno selo postaje središte bučne rasprave djece i roditelja. Mališani svoje životne prioritete postavljaju točno onako kako je očekivano – u svijet radosti koji se razvija kroz prijateljstvo i igru. Roditelji, s druge strane, oni koji „moraju“ održavati autoritet, često i galamom, nemaju razumijevanja za dječje nestašluke poput, primjerice, papuča koje su završile na krovu kuće. Konflikti nastali između dječjeg „nemoranja“ i odrasla „moranja“ osnovno su pitanje koje će se nametnuti publici – gdje je granica između zdrava roditeljskog odgoja i pritisaka da djeca budu uredna, mirna, poslušna, gotovo savršena? Dijete koje pazi gdje gazi, kako hoda i kako izgleda u dobi u kojoj želi biti najslobodnije izloženo je pritisku koji ne razumije. Sitni nestašluk ili nemar pritom može prerasti u revolt ili ono najgore – sputano i nesretno dijete. Zbog toga je problematika granica nešto što je svakako preporučljivo kao tema za razgovor, pogotovo s gledateljima predškolske dobi.

Maca Papučarica mudro je oslikana kao ono što u bajkama nazivamo pomoćnikom. Ona definitivno nije ono u što su je pretvorile usmene predaje o obračunima s neurednom djecom. U ovoj izvedbi Maca je protagonist, pošteno i marljivo biće koje želi pomoći djeci, prikupivši pod okriljem sjajna mjeseca njihovu razbacanu obuću, koju pritom čisti i popravlja. Time im šalje poruku da ona ne postoji da bi zbrajala njihove propuste – dovoljan im je stres bio izlazak iz kuće bosih nožica i svijest da su nehotice ostali bez nečega vrijednoga. Međutim, činjenica da ih netko ne osuđuje, već tek blago napominje „Drugi put moraš bolje čuvati cipele“ šalje prevrijednu poruku o osobnom rastu i razvoju, drugim prilikama i dobroti u svijetu.

Kad se to sve pridoda jednostavnom, a efektnom tekstu, sjajnoj glazbi i vrlo promišljenom scenskom pokretu, divnoj eksploziji šarenila scenografije i kostimografije, a ponajviše glumačko-lutkarskoj izvedbi s mnogo snage, duha i predanosti, nećemo se čuditi ako „Maca Papučarica“ postane još jedan GKL-ov dugovječni hit među mališanima.